

sju grundfärgerna och uppkommen genom ljusstrålarnes brytning i ett fallande regn.

REGNBÅGEFÄRG, m. 3. En af de sju färgerna i regnbågen.

REGNBÅGEHINNA, f. 1. Se *Iris*, 3.

REGNBÄCK, m. 2. Bäck, uppkommen af fallet regn.

REGNDAG, m. 2. Dag, då det regnar ganska mycket.

REGNDIGER, a. 2. Som bringar mycket regn. *Ett r-t moln.*

REGNDROPPE, m. 2. pl. — *droppar*. Droppe af fallande regn.

REGNDUGG, n. 3. Se *Duggregn*.

REGNDUSK, n. 3. Fint och tätt regn, något gröfre än dugg.

REGNERA, ränngräna, v. n. 1. (lat. *Regnare*: gam.) Regera. *Lefva och r.*

REGNFRI, a. 2. Fri för regn. *En r. dag.*

REGNGRODA, f. 1. Groda, som visar sig på marken efter ett regn.

REGNHATT, m. 2. Hatt med breda brätten, som väl skyddar emot regn; äfv. hatt af lackerad läder.

REGNIG, rännnigg, a. 2. Som medför mycket regn. *Ett r-t väder. R. väderlek. En r. dag, vecka, sommar, höst. R-t år.*

REGNKAPPA, f. 1. Kappa, inkom gjord att dermed skydda sig emot regn.

REGNKÄLLA, f. 1. Källa, som rinner blott i regnig väderlek.

REGNLIK, a. 2. Se *Regnaktig*.

REGNMASK, m. 2. Se *Daggmask*.

REGNMOLN, n. 3. Moln, som medför regn.

REGNMÄTARE, m. 3. (fam.) Se *Pluviometer*.

REGNSJUK, a. 2. (fam.) Regnig. *R-t väder.*

REGNSKJUL, n. 3. På sidorna öppet skjul med tak öfver.

REGNSKUR, m. 2. Regn, som faller stridt i större droppar, men ej påstår länge.

REGNSKÄRM, m. 2. Skärm, som skyddar emot regn.

REGNSTINK, n. 3. Enstaka fallande regndroppe, t. ex. före eller efter ett regn.

REGNSTINKA eller **REGNSTÄNK**, v. impers. 3. Säges, då en och annan regndroppe faller. *Det r-ker.*

REGNTAK, n. 3. Betäckning öfver ingångar till hus o. s. v., liknande ett tak och gjord, för att skydda mot regn.

REGNTID, m. 3. Så kallas i de tropiska länderna den årstid, då det alltid faller mycket regn.

REGNTÄT, a. 2. Så tät, att regn ej tränger igenom.

REGNVATTEN, n. 3. Vatten, tillkommet genom regn.

REGNVIND, m. 2. Vind, som vanligtvis bringar regn.

REGNVRÅN, f. def. (fam.) *Det har kommit i r.*, vi ha fått regnig väderlek.

REGNVÄDER, n. 3. Regnigt väder.

REGRESS, regrä'ss, m. 3. (lat. *Regressus*) 1) Återgång. — 2) Rättighet till ersättning af tredje man.

REGRESSIV, regrä'ssiv, a. 2. Återgående, verkande tillbaka. [— if.]

REGULA DE TRI, régula de trí, n. sing. (ital.) Den delen af räknekonsten, som lär, huru man af tre gifna tal kan finna det sjerde. [— de tre.]

REGULARITET, -----ét, f. 3. Regelmässighet, regelbundenhet.

REGULATOR, --låtårr, m. 3. (uttalas i pl. — tórårr) 1) Ordinare; en som inrättar reglerar något. — 2) (mek.) Pjes i ett mekaniskt verk, som reglerar rörelsen.

REGULIER, regulj'är, a. 2. (fr.) Regelbunden, regelmässig, som följer en viss ordning. [— iär.]

REGULINISK, a. 2. (af *Regulus*; kem.) *R. metall*, återställd i ren metallform.

REGULUS, réguluss, m. sing. (lat.; egentl. småkonung) En i ren metallform återställd metall.

REHABILITERA, v. a. 1. (fr. *Rehabiliter*) 1) Återgifva någon dess förra värdighet, rättighet eller stånd. — 2) Åter upprätta ens anseende, återgifva allmän aktning.

REITERERA, v. a. 1. Ånyo upprepa.

REKAPITULATION, -----tschón, f. 3. Kort upprepande af hufvudinnehållet. [-cap —.]

REKAPITULERA, v. a. 1. I korthet punktvis upprepa hufvudinnehållet af något. [-cap —.]

REKLAMATION, ---tschón, f. 3. Återfordran; anspråk, ersättningsanspråk. [-clam —.]

REKLAMERA, v. a. 1. 1) Återfordra; göra anspråk på, fordra. — 2) Fordra häktad persons frigifvelse. — *Reklamerande*, n. 4. [-clam —.]

REKOGNITION, rekågnitschón, f. 3. 1) Undersökning, skärskådan. — 2) Afgift för varor, som till nederlag införas eller derifrån åter utföras. — 3) Vid jernverken, den afgift, som deras ägare betala till kronan för begagnandet af dess skogar. Skogsöre. [Recog —.]

REKOGNITIONS-ALLMÄNNING, rekågnitschóns ---, m. 2. Skogstrakt, utbruten ifrån en kronallmanning och anslagen antingen till de s. k. ädlare verkens understöd, eller för jernhandteringen.

REKOGNITIONSSKOG, m. 2. Viss kronan tillhörig skogsmark, som, emot en afgift till kronan, blifvit upplåten till brukens och bergverkens begagnande.

REKOGNITIONSVERK, n. 3. Benämning på några af de äldsta jernbruken, som drifva valnsmide, hvilka mot en viss årlig afgift fingo rättighet att smida så mycket de ville och förmådde.

REKOGNOSCERA, rekågnaschëra, v. a. o. n. 1. (milit.) Taga kännedom af en trakts läge, beskaffenhet, fiendens styrka, o. s. v. — *Rekognoscering*, f. 2. [Recognosera.]

REKOMMENDATION, rekåmmändatschón, f. 3. Förordande; förord. [Recom —.]

REKOMMENDATIONSBREF, rekåmmändatschónsbrév, n. 3. Bref, som lemns en person att framföra till någon, hos hvilken man i brevet förordar honom. [Recom —.]

REKOMMENDERA, rekåmmändëra, v. a. 1. 1) Anbefalla. — 2) Förorda, prisa. — 3) *R. ett bref*, genom särskilt afgift erhålla postverkets ansvarighet för deruti inneslutna penningar. [Recom —.]

REKONVALESCENS, rekånnvalaschä'nns, f. 3. (lat. *Reconvalescentia*) Tillfrisknande.

REKONVALESCENT, rekånnvalaschä'nnt, m. 3. Tillfrisknande person.

REKONVENTION, rekånnvånntschón, f. 3. (fr. *Reconvention*) Tilltalad persons påstående om ansvar å anklagaren för otillbörlig beskyllning. — *Ss. R-stalan*. [Rec —.]

REKREATION, ---tschón, f. 3. Vederqwickelse; tidsfördrif, förlustelse. [Recr —.]

REKREERA, v. a. 1. Vederqwicka; förströ, roa, förlusta. — *R. sig*, v. r. Vederqwicka sig, förströ sig. [Recr —.]